

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Ivre Sistendi, Et Manvum Iniectione, Qvam Vvlgò
Arrestationem Vocant, Svccincta Explicatio**

Peck, Pierre

Antverpiæ, 1589

De modo & ratione expensarum, quas indebitè arrestatus facere, atque ab
arrestante repetere potest. Caput 51.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63495)

uentia ipsius sustineat, & quod huiusmodi
expensæ ritè vel perperam factæ, in rem eius
debitoris nihilominus conuersæ reperiantur.
Quæ cõsuetudo, suam quidem rationem ha-
bet, sed dura est.

De modo & ratione expensarum quas
in debite arrestatus facere, atque ab ar-
restante repetere potest. Cap. 51.

ARGUMENTA.

Qualitas, & condicio, arrestati consideranda est in
taxandis expensis quas in victu fecit. nu. 1.

Rusticorum condicio & status non est, ut equites ad
iudicium veniant. nu. 2.

Testes producens, tenetur eis providere de expensis
tineris, secundum iudicis moderationem. nu. 3.

Expensæ an sint testibus deducenda quas domi fecerit
sentiremissimè. nu. 4.

FREQUENTER etiam accidit, & vt
plurimum in hominibus admodum per-
tinacibus, vt nõ solum in arrestatione potius
manere, quàm præstita cautione relaxari ma-
lint, verum etiam vt libera voce iactitent, se
sumptu arrestari procurantis, illic mansuros
esse, delicatè quidem & opiparè victitantes,
& hoc modo (vti ipsi arbitratur) aduersarium
vexantes. Sed falluntur grauitur; Nam cum
de taxandis expensis agitur, qualitas & con-
dicio illius qui eas expensas fecit consideran-
da est; sic vt consuetudo illius seruari debeat;
vt si rusticus sit vilior victus ei sufficiat, si no-
bilis aut in dignitate constitutus lautior per-
mittatur, vt est elegans dictum gl. & aliorum,
ad l.

ad l. idemque & in fundo. §. idem Labeo ait.
ad verbum, eum oportere. ff. mandat. eadem-
que gl. Salycet. ibi dicit esse notandam, signā-
dam, & menti tenendam, maximè pro rusti-
cis, qui cum litigant veniunt equites ad iudi- 2
cium, cum tamen eorū status & condicio non
sit alia, quàm vt pedites incedāt extra opus ru-
sticum cōstituti, & ad actus iudiciarios voca-
ti, dum sint sani & satis fortes. Et hoc idē pro-
bat Felynus in c. cum omnes. coll. antepen. de
constitut. dum ait quod in taxandis expensis,
Rustico vincenti causam, non computatur e-
quus, quia debuit ire pedes. Et in simili respō-
dit Abbas in c. nobis. de iur. patron. quod pa-
tronus sustentatur ab ecclesia, secūdum qua-
litate[m] sui generis, tam in vestib. quàm in ci-
bis. Et Nicolaus de Neapol. ad l. habitatio. ff.
de vent. in pos. mitten. qui textus est bonus ad
propositum, decidit quod meliores expensæ
debent fieri familiaribus Cardinalium, quàm
aliis. Sicut in §. criminis. 25. distinct. dicitur,
quod peccatum est, pauperibus non egentib.
delicata cibaria administrare. Et cum sum-
ptuosa & nimis delicata illa dilapidatio arre-
stati, nō nisi ex maligno animo procedat, ni-
mirū vt aduersarium maiore sumptu afficiat,
minimè sanè huic malitiæ indulgendum est.
l. in fundo. ff. de rei vend. Sic & in simili deci-
dit ibi Bald. & in l. quoniam. C. de testib. & ad
l. eos. §. j. C. de appel. & Bart. ad l. si seruus ff. de
legat. j. & glo. in c. episcopus. 10. q. 2. & Panor.
in c. cum instantia. de cēsib. Ioan. Campegius
Z iiij in trac.

3 in trac. de testib. reg. 263. quod licet producēs
testes, teneatur eis providere de expensis iti-
neris, tamen istas expensas Iudex moderatur,
etiam antequam testes vocentur. c. statutum.
& ibi Philip. Franc. de rescript. libr. 6. ut si ali-
quis civis, vel honesta persona, requiratur in
testē, quam nō decet pedestrem venire, vel est
aliquis rusticus qui non vult venire pedester,
etiam si via sit brevis; attendet Iudex condi-
tionem personarum, non obstante quod sit
proprius equus illius, qui solet locare equos,
ut ex lo. Andrea & aliis, tenet Ioannes Crotus
4 in tract. de testib. parte 9. nume. 62. Vbi etiam
subiicit eam quæstionem quæ est, vtrum de-
beant deduci expensæ quas talis fecisset domi,
etiam si hæc causa exorta non fuisset. De qua
etiam scribit Philipp. Franc. & alij ad d. c. sta-
tutum. §. in super, & latè Albertus de Maleris,
in tract. de testib. nume. 84. cap. 7. Quamvis
verò arrestatus has superfluas expensas ab arre-
stari procurate repetere nō possit, existimo ta-
men quod Commentariensis aut Satelles a-
pud quem cōsumptæ sunt, iuxta distinctionē
superiore capite positam, eum donec soluan-
tur, retinere possit; exemplo cauponis aut ho-
spitis; de quo superius dictum fuit; nisi is qui
arrestatus fuit erat aut minor, aut prodigus
cui bonis interdictum fuerat.

De pacto quo alius debitum eius qui
arrestatus est, in se recipit, & non sol-
uit.

Caput 52.

AR.